

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componentă:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Victor Boico, Ion Guzun

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Stanislav Colev, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, de către avocatul Victor Lupu în numele inculpatului Vladislav Antonîșen și de către Oleg Antonîșen și Larisa Antonîșen, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală în privința lui

*Antonîșen Vladislav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în or.
XXXXX, str. XXXXX, nr. XXX, ap. XX*

și

*Colev Stanislav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în or.
XXXXX, str. XXXXXX, nr. XX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.06.2016– 25.01.2017;

Instanța de apel: 24.06.2017– 16.05.2018;

Instanța de recurs: 06.08.2018 – 11.12.2018.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 ianuarie 2017, Antonîșen Vladislav și Colev Stanislav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fiecare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Ciakir Serghei, în privința căruia recursuri ordinare nu s-au declarat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că la data de 05.03.2016, aproximativ ora 18³⁰, Reih Alexandr în urma unei înțelegeri prealabile cu Buga Andrei (în privința căroră cauza penală a fost disjungată în procedură separată), urmărind scopul comiterii unui atac tâlhăresc în scopul sustragerii bunurilor persoanei săvârșit de mai multe persoane, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu aplicarea armei, i-au organizat pe Antonîșen Vladislav, Colev Stanislav și Ciakir Serghei, precum și pe Pasecinik Gleb și Țvigun Roman (în privința căroră cauza la

fel a fost disjunctată în procedură separată), să se deplaseze din or. Tiraspol și or. Bender în mun. Chișinău, unde la intrarea în oraș i-a întâlnit și le-a explicat că contra unei recompense, trebuie să comită un atac tâlhăresc asupra unei persoane cu scopul de a sustrage telefonul mobil de model „Iphone 6S” după ce i-a împărțit pe roluri după cum urmează:

Antonișen Vladislav, aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea str. Valea Crucii, în urma unei înțelegeri prealabile cu ceilalți participanți, a transmis automobilul personal de model XXXXXX E-class n/î XXXXX, lui Țvigin Roman pentru ca ultimul să-l folosească la comiterea infracțiunii. După aceasta, la indicația lui Reih Alexandr și Buga Andrei - Antonișen Vladislav, Colev Stanislav, Ciakir Serghei și Pasecinik Gleb, s-au urcat în automobilul lui Reih Alexandr de model XXXXX cu n/î XXXXX, de culoare neagră, unde în timp ce el - Reih Alexandr se afla pe scaunul din față, șofer, a scos de sub scaun pistolul de model „Perfecta mod FBI 8000” și electroșoc herul Police 20000W de model ZZ 1108TYPE, pe care le-a transmis lui Pasecinik Gleb, pentru a le folosi la comiterea atacului tâlhăresc, explicându-i totodată că se vor deplasa cu automobilul de XXXXX E-class n/î XXXXX din urma automobilului XXXXX cu n/î XXXXX la volanul căruia se va afla Reih Alexandr și dânsul o să le facă semn unde să se oprească. După ce se vor opri, la ei în automobil se va urca un bărbat cu un telefon mobil. Șoferul, Țvigin Roman trebuia să intre în vorbă cu persoana dată, iar Pasecinik Gleb în acest timp trebuia să-l electrocuteze cu electroșocherul și să-l deposeze de telefon.

În continuare, Pasecinik Gleb, în scopul realizării atacului tâlhăresc, a urcat pe bancheta din spate a automobilului de model XXXXX n/î XXXXX, la volanul căruia se afla Țvigin Roman și s-au deplasat în urma automobilului de model Toyota Land Cruiser, la volanul căruia se afla Reih Alexandr, iar în calitate de pasageri Buga Andrei, Antonișen Vladislav, Ciakir Serghei și Colev Stanislav.

Astfel, toți s-au deplasat la locul unde se afla victima, pe str. Trandafirilor 5/1, mun. Chișinău, unde conform înțelegerii, Reih Alexandr a făcut semn la automobilul de model Mercedes-Benz, la volanul căruia se afla Țvigin Roman și pe scaunul din urmă Pasecinik Gleb, ce se deplasa din urmă, să se oprească, iar Reih Alexandr a oprit automobilul său în apropiere și toți au coborât din automobil pentru a urmări acțiunile lui Pasecinik Gleb și Țvigin Roman (în privința cărora cauza penală a fost disjunctată în procedură separată), astfel demonstrând susținerea lor.

În momentul staționării, automobilului de model XXXXX n/î XXXXX, aproximativ ora 22¹⁰, în automobil a urcat Cîșlari Simion cu scopul de a le vinde un telefonul mobil de model „Iphone 6S” în valoare de 14 000 lei. În timpul dat Pasecinik Gleb și Țvigin Roman (în privința cărora cauza penală a fost disjunctată în procedură separată), aplicând pistolul de model „Perfecta mod FBI 8000” și electroșocherul Police 20000W de model ZZ 1108TYPE, în mod deschis l-au depozitat pe Cîșlari Simion de telefonul mobil de model „Iphone 6S”, după care au solicitat de la ultimul să coboare din automobil și să stea cu fața la peretele clădirii cu mâinile în sus, iar ei în același timp, cu bunul sustras au părăsit locul comiterii faptei, deplasându-se spre bd. Dacia mun. Chișinău, unde s-au întâlnit cu ceilalți participanți și i-au transmis bunul sustras lui Reih Alexandr (în privința căruia cauza penală a fost disjunctată în procedură separată), prin ce i-au cauzat lui Cîșlari Simion un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Colev Stanislav și avocatul acestuia Negru Olesea, care au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, argumentând următoarele:

- vina inculpatului Colev Stanislav în săvârșirea infracțiunii incriminate în urma

cercetării judecătorești nu a fost dovedită;

- Colev, Antonişen și Ciakir nu au cunoscut despre intenția lui Pasecinic și Reih, precum și nu au avut nici o înțelegere cu aceștia referitor la săvârșirea atacului tâlhăresc;
- procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 07.03.2016, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.03.2017, 07.03.2016 și 05.05.2016 (f.d.29, 33, 35, 37, 39, 41, 43), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.04.2016, procesul-verbal de audiere a învinuitului Colev Stanislav din 10.03.2016, ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit din 05.05.2016 și procesul-verbal de audiere a învinuitului din 05.05.2016 (f.d.195) urmează a fi declarate nule deoarece au fost întocmite cu încălcarea normelor procesual penale, or, toți inculpații sunt vorbitori de limbă rusă, iar aceste acte au fost întocmite în limba de stat;

- în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat și nu a fost argumentată în nici un mod învinuirea adusă lui Colev Stanislav nefiind dovedite în acțiunile acestuia prezența elementelor constitutive a infracțiunii incriminate.

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și avocatul Prodan Lilia în numele inculpatului Antonişen Vladislav, care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.323 Cod penal. Aplicarea în privința lui Antonişen Vladislav a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie.

În argumentarea apelului declarat s-au invocat următoarele:

- în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești vina lui Antonişen Vladislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal nu s-a confirmat;
- în speță nu s-a constatat și nu s-a confirmat intenția și înțelegerea prealabilă între alți participanți pentru săvârșirea infracțiunii prin participație;
- partea vătămată a declarat că Antonişen, Colev și Ciakir nu au întreprins nici o acțiune de tâlhărie, acesta nu a discutat cu ei și nici nu-i cunoaște;
- în cadrul cercetării judecătorești apărarea a solicitat declararea nulității unor probe, care au fost administrate cu încălcarea normelor procedurale, însă instanța neîntemeiat a respins demersul, fapt care a dus la încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil;
- acuzatorul de stat a prezentat în calitate de probă sentința de condamnare emisă în privința lui Pasecinic Gleb, iar apărarea a solicitat audierea persoanei date în calitate de martor. Ulterior Pasecinic Gleb a refuzat de a se prezenta în instanță pentru a depune mărturii, iar instanța neîntemeiat a refuzat aducerea forțată a persoanei, prin ce i-a încălcat grav lui Antonişen Vladislav dreptul la un proces echitabil și la apărare;
- sentința în privința lui Pasecinic Gleb nu poate fi pusă la baza unei hotărâri de condamnare;
- Pasecinic Gleb urmează a fi interogat în cadrul instanței de apel;
- la săvârșirea infracțiunii de tâlhărie de către Pasecinic Gleb a fost folosit automobilul de model „Mercedes” care aparține cu drept de proprietate lui Antonişen Vladislav, fapt care nu a fost negat de ultimul, însă Antonişen Vladislav nu a cunoscut despre intențiile lui Pasecinic Gleb din seara de 05.03.2016 și nici nu a bănuit că Pasecinic Gleb ar putea să comită o infracțiune, astfel că acțiunile lui Antonişen Vladislav urmau a fi încadrate în baza art.323 Cod penal;
- Reih Alexandr și Pasecinic Gleb au folosit automobilul de model „Mercedes” pentru săvârșirea infracțiunii fără acordul lui Antonişen Vladislav ;
- Antonişen Vladislav a declarat că dânsul, fără să cunoască, a transmis automobilul său infractorilor, astfel a favorizat săvârșirea infracțiunii și se căiește de acest fapt;
- consideră că Reih Alexandr și Pasecinic Gleb s-au folosit de încrederea lui abuzând

de relația de prietenie și l-au implicat în această crimă prin folosirea automobilului său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a conchis că, instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și deși inculpații nu și-au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin:

- declarațiile părții vătămate Cișlari Simion care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, cu audierea acestuia, prin care se confirmă faptul că Antonișen Vladislav și Colev Stanislav au fost prezenți la fața locului când asupra sa a fost comis atacul tâlhăresc (f.d.15-17, 22 vol. I, f.d..119-121 vol. V);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.03.2016 din care rezultă că în autoturismul de model XXXXX cu n/î XXXXX, a fost depistat și ridicat pistolul de model PERFECTA Mod FBI 8000 și o lanternă de model POLICE 2000 cu un cablu electric de culoare neagră pentru încărcarea ultimei (f.d.62-63, vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 07.03.2016, conform căruia partea vătămată l-a recunoscut pe Pasecinik Gleb ca persoana care l-a atacat (f.d.25-26 vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 15.03.2016, conform căruia Antonișen Vladislav l-a recunoscut pe Reih Alexandr ca fiind persoana care a organizat actul tâlhăresc (f.d.27-28 vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 15.03.2016, conform căruia Colev Stanislav l-a recunoscut pe Reih Alexandr ca persoana care a organizat actul tâlhăresc și a transmis pistolul și electroșocherul în ziua când s-a comis infracțiunea și persoana în cauză i-a propus lui și prietenului său, Ciakir Serghei, ca să se plimbe prin oraș cu automobilul, ceia ce au și făcut, totodată a concretizat că pistolul l-a dus în automobilul Mercedes și l-a pus în husa de la scaun (f.d.29-30 vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din data de 07.03.2016, conform căruia partea vătămată Cișlari Simion l-a recunoscut pe Reih Alexandr ca persoana ce era prezent în cercul celor cinci persoane care s-au coborât din automobilul de model Toyota Land Cruiser, în momentul în care asupra sa a fost săvârșit atacul tâlhăresc (f.d.33-34 vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 07.03.2016, din care rezultă că Cișlari Simion l-a recunoscut pe Antonișen Vladislav ca persoană ce era prezent în momentul comiterii actului tâlhăresc asupra sa (f.d.35-36 vol. I)

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 05.05.2016, conform căruia învinuitul Pasecinik Gleb l-a recunoscut pe Buga Andrei ca persoana care împreună cu Reih Alexandr au organizat comiterea actului tâlhăresc (f.d.31-32, vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din data de 07.03.2016, conform căruia partea vătămată Cișlari Simion l-a recunoscut pe Țvighun Roman ca persoana ce era prezent în momentul comiterii actului tâlhăresc, fiind la volanul automobilului Mercedes (f.d.37-38 vol. I).

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 07.03.2016, conform căruia partea vătămată Cișlari Simion l-a recunoscut pe Buga Andrei ca persoană ce era prezent în momentul comiterii actului tâlhăresc (f.d.41-42 vol. I).

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 12.05.2016, conform căruia partea vătămată Cișlari Simion l-a recunoscut pe Colev Stanislav ca persoană care a coborât din automobilul Toyota Land Cruiser și a fost prezent în momentul comiterii

atacului tâlhăresc asupra sa (f.d.47-48 vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 12.05.2016, conform căruia partea vătămată Cîșlari Simion l-a recunoscut pe Ciakir Serghei ca persoană care a coborât din automobilul Toyota Land Cruiser și a fost prezent în momentul comiterii atacului tâlhăresc asupra sa;

- procesul-verbal de confruntare din 12.05.2016 între partea vătămată Cîșlari Simion și Colev Stanislav, în cadrul căruia Cîșlari Simion a declarat că pe această persoană (Colev Stanislav) nu o cunoaște, însă la data de 05.03.2016, în timpul când el se deplasa spre automobilul Mercedes, a văzut această persoană care a coborât din automobilul Toyota Land Cruiser împreună cu alte persoane. A menționat că nu a memorizat în totalitate numerele de înmatriculare de la automobilul Toyota Land Cruiser, dar erau asemănătoare cunumerele de înmatriculare ale autoturismului Mercedes și anume înregistrarea PMR T, cifrele nu le-a memorizat și ultimele două litere fiind KO sau OK. Automobilul menționat staționa pe str. Trandafirilor cu fața spre bd. Dacia, mun. Chișinău. Persoanele care au coborât din mașină se aflau la o distanță de aproximativ 5-6 metri (f.d.51 vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din 12.05.2016 între partea vătămată Cîșlari Simion și Ciakir Serghei, în cadrul căruia Cîșlari Simion a declarat că pe Ceakir Serghei personal nu-l cunoaștem, dar îl recunoaște pe acesta ca fiind o una din cele cinci persoane care au coborât din automobilul de model Toyota Land Cruiser de culoare neagra. Ceakir Stanislav a comunicat că la 05.03.2016 aproximativ la orele 22⁰⁰ împreună cu Colev Stanislav, Pasecinic Gleb, Roma, familia nu o cunoaștem, Antonîșen Vladislav, Reih Alexandr și Buga Andrei se aflau în or. Chișinău, strada nu cunoaștem cum se numește. Cîșlari Simion a mai declarat, că l-a văzut în seara respectivă pe Ciakir Stanislav cum a coborât împreună cu alte patru persoane din automobilul Toyota Land Cruiser și se uita lung la el (partea vătămată), l-a văzut pe acesta în momentul când se deplasa spre automobilul Mercedes (f.d.52 vol. I);

- imaginile video și foto ridicate de la Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, prin care au fost identificate automobilele și perioada de timp în care inculpații s-au deplasat către partea vătămată (f.d.70-71 vol. I);

- descifrările telefonice prin care s-au identificat telefoanele și perioada de timp în care s-au purtat discuțiile între partea vătămată și persoanele care au comis infracțiunea (f.d.91-93 vol. I).

- raportul de expertiză medico-legală nr.845/D din 31.03.2016, în privința lui Cîșlari Simion, prin care s-a constatat că excoriația zimțată la nivelul fetei pe stînga, a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit posibil partea mecanică a electroșocului, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată (f.d.167 vol. I);

- raportul de expertiză nr.34/12/l-R-1602 din 05.04.2016, conform căruia „pistolul prezentat la examinare, nu face parte din categoria armelor de foc letale, dar este un pistol de autoapărare cu gaze și de alarmă cal.8mm, cu lovitură centrală, cu țeava scurtă, de model „PERFECTA Mod. FBI 8000. Pistolul prezentat la examinare, este în stare de funcționare și util pentru trageri (f.d.145-147 vol. I);

- raportul de expertiză nr.34/12/l-R-1588 din 05.04.2016, din care rezultă că în urma examinării dispozitivului de culoare neagră cu inscripția „Police 20000W” de model „ZZ-1108 TYPE” s-a constatat că acesta reprezintă o lanternă cu un dispozitiv electric ce creează un arc electric cu tensiuni foarte înalte (f.d.158-159 vol. I).

Colegiul penal în urma cercetării probelor sub toate aspectele, a conchis că, vinovăția lui Antonîșen Vladislav și Colev Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42

alin.(5) - 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că în acțiunile inculpaților se atestă prezența laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie, fiind prezentă atât acțiunea principală, exprimată în sustragere, cât și acțiunea adiacentă, manifestată prin atacul săvârșit asupra părților vătămate, cu amenințarea cu aplicarea unei violente periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă.

Colegiul a respins alegația apărării prin care se susține că, prin acțiunile sale, inculpatul Antonîșin Vladislav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.323 Cod penal, pe motiv că ultimul a coparticipat la infracțiunea imputată lui conștientizând că transmite bunul său cu intenție directă pentru a fi utilizat la comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, rolul lui Antonîșin Vladislav nefiind redus doar la transmiterea automobilului personal cu care a fost comisă infracțiunea, dar și participarea nemijlocită a acestuia de rând cu ceilalți inculpați Colev Stanislav și Ciakir Sergiu, la comiterea atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Cișlari Simion, prin prezența inculpaților la locul comiterii infracțiunii în timpul comiterii atacului și susținerea autorilor infracțiunii Țvigun Roma și Pasecinic Gleb, care nemijlocit l-au atacat pe pătimit în scopul sustragerii averii, iar favorizarea este o formă de sine stătătoare de activitate infracțională reglementată în art.49 Cod penal și constituie o implicare la infracțiunea deja săvârșită

Subsecvent Colegiul a mai reținut că, în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a constatat că inculpații Antonîșen Vladislav, Colev Stanislav și Ceakir Serghei au cunoscut despre faptul transmiterii pistolului și a electroșocherului pentru comiterea atacului tâlhăresc. Astfel, s-a constată că apărarea eronat indică asupra faptului că inculpații au infirmat despre „cunoașterea transmiterii de către cineva altcuiva a căror va arme”, or inculpații au refuzat să facă careva declarații și să răspundă la întrebări în cadrul ședinței de judecată în acest sens.

Referitor la argumentele apărătorului Negru Olesea în numele inculpatului Colev Stanislav, instanța de apel a reținut că instanța de fond s-a expus corect și clar asupra constării nulității procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Cișlari Simion din 07.03.2016 ora 10:00-11:57, fiind invocat motivul că pentru ora și data respectivă partea vătămată nu ar fi fost audiată, nefiind prezentă în incinta IP Botanica, ceea ce se confirmă prin graficul evidenței orelor de muncă prezentat la materialele cauzei penale, precum și prin raportul de constatare medico-legală conform căruia rezultă că la orele de 10:00 data de 07.03.2016, partea vătămată era prezentă la examinarea medico-legală, or, instanța de fond corect a respins această solicitare, deoarece fiind audiat suplimentar în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Cișlari Simion a relatat în ce mod a fost audiat în cadrul urmăririi penale, cum a fost examinat la medicul legist, și care a fost ordinea evenimentelor din ziua de 07.03.2016. La fel, instanța de apel a stabilit că, la 07.03.2016, partea vătămată Cișlari Simion a fost la OUP al IP Botanica și a participat la acțiunile de urmărire penală în cadrul cauzei penale.

În continuare Colegiul a conchis că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la netemeinicia solicitării părții apărării de constatare a nulității proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie de către partea vătămată Cișlari Simion la data de 07.03.2016 (f.d.33, 35, 37, 45), deoarece partea vătămată a relatat instanței că, deși la data de 07.03.2016 conform graficului a fost la serviciu, acesta a fost înlocuit de către un coleg, iar ofițerul de urmărire penală l-a învoit de la șeful lui, astfel că în ziua respectivă a participat la mai multe acțiuni de urmărire penală, inclusiv și la recunoașterea persoanelor după fotografie și după persoană. Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea apărării

de constatare a nulității proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.05.2016, prin care Ciakir Serghei și Antonîșen Vladislav l-au recunoscut pe Buga Andrei ca fiind persoana care a organizat actul tâlhăresc, pe motiv că actele menționate sunt acte procesuale ce se referă la învinuirea înaintată lui Buga Andrei în privința căruia dosarul penal a fost disjungat în procedură separată și pot fi contestate în cadrul cauzei penale în învinuirea lui Buga Andrei în privința căruia la moment se efectuează urmărirea penală.

Concomitent Colegiul a respins ca neîntemeiată solicitarea apărării referitoare la constatarea nulității procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11.03.2016 pe motiv că acțiunea procesuală s-a efectuat în lipsa translatorului și avocatului, indicând că la 07.03.2016, prin ordonanța organului de urmărire penală, de la inculpatul Antonîșen Vladislav, în temeiul art.126 CPP, a fost ridicat automobilul de model „XXXXX XXXXX” cu n/î XXXXX, care la data de 11.03.2015 a fost supus examinării, în temeiul art. 118 CPP prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, iar la efectuarea acestei acțiuni prezența avocatului nu este obligatorie și nici facultativă, acțiunea de cercetare la fața locului nefiind similară percheziției și/sau ridicării de obiecte, unde avocatul poate participa la solicitarea persoanei percheziționate. Totodată s-a menționat că Antonîșen Vladislav nu a fost implicat direct la efectuarea cercetării la fața locului, de la acesta nu a fost cerut să predea benevol obiectele cu care a fost comisă infracțiunea sau alte obiecte interzise în circuitul civil, adică nu a fost supus sau constrâns la acțiuni cu caracter de auto incriminare.

La fel instanța de apel a respins și solicitarea apărării de constatare a nulității actului procesual: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.04.2016 și anume cu motivele apărării precum că informația înserată în conținutul acestuia nu ar corespunde imaginilor de pe suport CD vizualizat în cadrul ședinței de judecată, instanța de fond just și întemeiat a constatat că aceasta se combate prin probele examinate în ședința de judecată. Astfel, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, la etapa examinării cererii apărării de constatare a nulității acestui act procesual, la cererea participanților la proces, au fost examinate și vizionate, repetat, înregistrările video în cadrul cărora s-a stabilit cu certitudine că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.04.2016 corespunde întocmai cu înregistrările video vizionate și temei de nulitate instanța nu a constatat.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Lupu Victor în numele inculpatului Antonîșen Vladislav, care invocând temeiurile de drept prevăzute la pct.6), 8) alin.(1) art.427 cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu reîncadrarea acțiunilor lui Antonîșen Vladislav din prevederile art.art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) Cod penal în cele ale art.323 Cod penal.

În motivarea recursului s-au invocat argumente identice cu cele menționate în cererea de apel declarată de avocatul Prodan Lilia menționate la pct.3.1 al prezentei decizii.

6.1 Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar cet. Antonîșen Oleg și cet. Antonîșen Larisa, care au solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Antonîșen Vladislav, din motiv că acesta nu a săvârșit infracțiunea incriminată, iar instanțele de fond nu au examinat cauza multilateral nefiind luate în considerație argumentele și probele apărării.

6.2 Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Colev Stanislav a declarat recurs ordinar, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a confirmat vinovăția lui Colev Stanislav

în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- atât sentința cât și decizia nu conțin nici o motivare în vederea justificării condamnării lui Colev Stanislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) Cod penal;

- acțiunile lui Colev Stanislav nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- declarațiile părții vătămate, că a văzut mai multe persoane care au coborât din automobilul Toyota, urmează a fi apreciate critic, or, despre faptul dat partea vătămată nu a indicat nici în plângere și nici în procesul verbal de audiere în calitate de parte vătămată. Despre faptul dat acesta a menționat ulterior la 07.03.2016, schimbându-și declarațiile la instigarea ofițerului de urmărire penală, deoarece anume la 07.03.2016 persoanele care se deplasau cu automobilul de model Mercedes, dar care după cum s-a dovedit nu erau autorii tâlhăriei comise, deja erau reținute „dar trebuiau cumva a fi implicate în aceasta”;

- instanța de apel ajungând la concluzia privind vinovăția lui Colev Stanislav în comiterea infracțiunii incriminate, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal și nu a redus pedeapsa stabilită de instanța de fond, astfel a comis o eroare prevăzută la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile pe motiv că recurenții în argumentarea recursurilor și-au exprimat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul avocatului Medeleanu Roman precum că instanța de apel a examinat cauza vizată și i-a stabilit lui Colev Stanislav pedeapsa cu încălcarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, s-a menționat că dispoziția acestei Legi este o prioritate a instanțelor de judecată și nu o obligație, iar instanțele judecătorești și-au argumentat concluzia în acest sens.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către avocatul Lupu Victor în numele inculpatului Antonîșen Vladislav și de către cet. Antonîșen Oleg și Antonîșen Larisa, urmează a fi respinse ca inadmisibile, iar cel declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Colev Stanislav, admis, din următoarele considerente:

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Lupu Victor în numele inculpatului Antonîșen Vladislav

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă

în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile din art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, în speță nefiind comisă nici o eroare gravă de fapt.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din criticele apărătorului invocate în recurs, care de altfel repetă toate argumentele invocate în apel, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

În acest sens, Colegiul consideră că se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegale hotărârile contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală și nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării întregul material probator anexat la cauza penală și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare în privința lui Antonişen Vladislav.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris în alineatul susmenționat, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În aspectul vizat instanța de recurs remarcă că conform rechizitoriului Antonişen Vladislav a fost învinuit de faptul că, prin acțiunile sale intenționate, a comis **complicitate** la atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor persoanei, săvârșit de mai multe persoane, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Astfel potrivit doctrinei penale complicele nu ia parte nemijlocit la săvârșirea faptei prevăzută de legea penală, el doar ajută alte persoane la săvârșirea ei *până la începutul infracțiunii sau în momentul săvârșirii ei*, dar întotdeauna până la consumarea ei.

În această ordine de idei, urmează a se menționa că complicitatea poate fi morală și materială. Astfel complicitatea materială constă în efectuarea diferitor acte de sprijin material la săvârșirea infracțiunii, iar în speță Antionişen Vladislav a contribuit la săvârșirea faptei în calitate de complice nu doar prin punerea la dispoziția autorilor (Pasecinik Gleb și Țvigun Roman) a mijlocului său de transport XXXXX cu n/î XXXXX, dar și prin participarea nemijlocită având rolul de susținător de rând cu Colev Stanislav și Ciakir Serghei, la comiterea atacului tâlhăresc.

Așadar, Colegiul penal lărgit conchide că, Antionişen Vladislav, prin acțiunile sale, a contribuit în calitate de complice la săvârșirea infracțiunii, creând posibilitatea autorilor să realizeze infracțiunea de tâlhărie.

Versiunea inculpatului Antonişen Vladislav, precum că el doar a transmis automobilul lu Pasecinik Gleb și nu a cunoscut despre intențiile acestuia, just a fost apreciată critic de instanțele de fond, or, din depozițiile inculpatului Colev Stanislav date în cadrul urmăririi

penale rezultă că Reih Alexandr a transmis pistolul și electroșocherul lui Pasecinik Gleb în prezența sa și a lui Antonîșen Vladislav și doar după aceasta Pasecinik Gleb a urcat în automobilul XXXXX cu n/î XXXXX. Tot din depozițiile lui Colev Stanislav date la urmărirea penală rezultă că Pasecinik Gleb și Țvigun Roman le-a comunicat despre comiterea atacului tâlhăresc și le-a arătat telefonul (f.d.189-190 vol. I). Acestea fiind menționate, Colegiul concluzionează că Antonîșen Vladislav, la momentul transmiterii automobilului său XXXXX cu n/î XXXXX, cunoștea despre intențiile lui Pasecinik Gleb și Țvigun Roman și prin acțiunile sale ulterioare a contribuit în calitate de complice la săvârșirea acestei infracțiuni.

Ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul lărgit va respinge alegațiile recurentului prin care se afirmă că din depozițiile părții vătămate rezultă că Antonîșen Vladislav, Colev Stanislav și Ciakir Serghei nu ar fi întreprins nici o acțiune de tâlhărie, acesta nu a discutat cu ei și nici nu-i cunoaște. După cum s-a menționat anterior, complicele nu ia parte nemijlocit și neapărat la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, însă ajută alte persoane la săvârșirea faptei infracționale, prin diferite metode (acordă mijloace sau instrumente necesare la săvârșirea infracțiunii, *asigură cu mijloc de transport*, cu acte false, acordă ajutor moral ce se exprimă prin acțiuni intenționate, care influențează psihicul și voința autorului determinându-i hotărârea de a săvârși infracțiunea etc.).

La fel instanța de recurs va respinge ca neîntemeiată solicitarea apărării privind reîncadrarea acțiunilor lui Antonîșen Vladislav în baza art.323 Cod penal „favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii”, or deosebirea dintre complice și favorizator constă în aceea că primul știe din timp despre infracțiunea care va fi săvârșită, pe când cel de al doilea află că infracțiunea a fost comisă după săvârșirea acesteia. Astfel, în speță s-a constatat cu certitudine că la momentul transmiterii automobilului XXXXX cu n/î XXXXX lui Pasecinik Gleb, Antonîșen Vladislav cunoștea despre planul criminal ce urma a fi realizat.

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului prin care se susține că instanțele de fond și-au bazat concluziile privind vinovăția lui Antonîșen Vladislav pe presupuneri, fără a ține cont de faptul că din declarațiile inculpatului rezultă că Reih Alexandr și Pasecinic Gleb s-au folosit de încrederea lui abuzând de relația de prietenie și l-au implicat în această crimă prin folosirea automobilului său. La acest capitol Colegiul lărgit atestă că această versiune a apărării nu poate fi reținută, or, din depozițiile lui Antonîșen Vladislav date în calitate de învinuit la 29.04.2016 (f.d.238-239 vol. I) rezultă că dânsul, până în ziua săvârșirii infracțiunii, nu l-a cunoscut pe Pasecinic Gleb (autorul infracțiunii) și prin urmare, ultimul nici nu a putut să abuzeze de careva relații de prietenie cu Antonîșen Vladislav.

În concluzie instanța de recurs punctează, că în conținutul sentinței și deciziei atacate a fost dată apreciere cuvenită circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Antonîșen Vladislav a elementelor constitutive a infracțiunii incriminate, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine complicitatea acestuia la comiterea acestei infracțiuni, cum ar fi declarațiile părții vătămate - procesul verbal de cercetare la fața locului din 11.03.2016 (f.d.62-63 vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 15.03.2016, conform căruia Antonîșen Vladislav l-a recunoscut pe Reih Alexandr ca fiind persoana care a organizat actul tâlhăresc (f.d.27-28 vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din data de 05.05.2016, conform căruia învinuitul Pasecinic Gleb l-a recunoscut pe Buga Andrei ca persoană care împreună cu Reih Alexandru au organizat comiterea actului tâlhăresc; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 07.03.2016, din care rezultă că partea vătămată Cîșlari Simion l-a

recunoscut pe Antonişen Vladislav ca persoana ce era prezent în momentul comiterii actului tâlhăresc asupra sa (f.d.35-36 vol. I); imaginile video și foto ridicate de la Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, prin care au fost identificate automobilele cu care s-au deplasat inculpații la comiterea infracțiunii și perioada de timp în care s-au deplasat către partea vătămată (f.d.70-71 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.845/D din 31.03.2016, în privința lui Cîșlari Simion, prin care s-a constatat că excoriația zimțată la nivelul fetei pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil partea mecanică a electroșocului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată; raportul de expertiză nr.34/12/1-R-1602 din 05.04.2016, conform căruia „pistolul prezentat la examinare, nu face parte din categoria armelor de foc letale, dar este un pistol de autoapărare cu gaze și de alertă cal.8mm, cu lovitură centrală, cu țeava scurtă, de model „PERFECTA Mod. FBI 8000. Pistolul prezentat la examinare, este în stare de funcționare și util pentru trageri; raportul de expertiză nr.34/12/1-R-1588 din 05.04.2016, din care rezultă că în urma examinării dispozitivului de culoare neagră cu inscripția „Police 20000W” de model „ZZ-1108 TYPE” s-a constatat că acesta reprezintă o lanternă cu un dispozitiv electric ce creează un arc electric cu tensiuni foarte înalte.

Prin urmare, instanța de apel corect a respins alegațiile apărării cu privire la lipsa probelor ce confirm prezența în acțiunile lui Antonişen Vladislav a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanțele de fond la judecarea cauzei nu au comis erori de drept, care ar impune casarea hotărârilor adoptate.

Totodată, instanța de recurs remarcă faptul că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, erorile de drept invocate de apărare, prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul în cauză urmează a fi respins, ca inadmisibil.

**Cu referire la recursul ordinar declarat de
cet. Antonişen Oleg și cet. Antonişen Larisa**

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Din actele cauzei rezultă că, recurs ordinar împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în speță au declarat cet. Antonişen Oleg și cet. Antonişen Larisa (părinții inculpatului Antonişen Vladislav), solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Colegiul penal atestă că, conform art.421 Cod de procedură penală, pot declara recurs ordinar împotriva hotărârilor judecătorești procurorul și persoanele menționate la art.401 Cod de procedură penală.

Potrivit art.401 Cod de procedură penală, recurs pot declara următoarele persoane: - procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă; - inculpatul, în latura penală și latura civilă; - partea vătămată; - partea civilă și partea civilmente responsabilă, în latura civilă; - martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare

cuvenite acestora; - recursul poate fi declarat în numele persoanelor menționate în art.401 alin.(1) pct.2) - 4) și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Prin urmare, art.421 Cod de procedură penală reglementează procedura și persoanele care pot declara recurs, iar în cazul în care recursul este declarat de persoana căreia nu-i aparține acest drept, în speță, recursul ordinar este declarat de părinții inculpatului Antonişen Vladislav, care nu au nici o calitate procesuală, ținând seama și de prevederile art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, recursul declarat se consideră inadmisibil.

Pe motivele reținute supra, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de cet. Antonişen Oleg și cet. Antonişen Larisa urmează a fi respins, ca inadmisibil.

**Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman
în numele inculpatului Colev Stanislav**

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de a-l admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudeca cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

La fel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând recursul avocatului Medeleanu Roman, Colegiul lărgit atestă în primul rând, că acesta își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel menționând că, pe parcursul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat vinovăția lui Colev Stanislav în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Analizând hotărârea contestată în raport cu motivele invocate de recurent Colegiul conchide că, instanța de apel corect a menținut sentința prin care s-a constatat vinovăția inculpatului Colev Stanislav de comiterea infracțiunii incriminate, care a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de avocatul Medeleanu Roman, care au fost invocate și în cadrul ședințelor instanței de apel au fost minuțios analizate și combătute conform modalității descrise în pct.5 din prezenta decizie, pentru care motiv instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului referitoare la lipsa probelor care dovedesc participarea lui Colev Stanislav la săvârșirea infracțiunii.

Referitor la argumentul recurentului că atât sentința, cât și decizia, nu conțin nici o motivare în vederea justificării condamnării lui Colev Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) Cod penal, Colegiul atestă, că de către organul de urmărire penală lui Colev Stanislav ca și în cazul lui Antonişen Vladislav i s-a incriminat comiterea infracțiunii de tâlhărie prin participare în calitate de complice.

Astfel, acțiunile persoanelor care nu au luat parte nemijlocit la săvârșirea tâlhăriei, dar au contribuit la comiterea acesteia prin sfaturi, indicații, prin ajutor moral ce se exprimă în acțiuni intenționate, care influențează psihicul și voința autorului determinându-i hotărârea de a săvârși infracțiunea, se califică drept complicitate la sustragere prin tâlhărie.

Colegiul ține să remarce că, sunt neîntemeiate afirmațiile avocatului Medeleanu Roman referitor la faptul că Colev Stanislav nu a întreprins nici o acțiune în privința părții vătămate,

or, aceste afirmații sunt combătute prin depozițiile părții vătămate și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din care rezultă că Cîșlari Semion l-a văzut pe Colev Stanislav cum a coborât împreună cu alte patru persoane din automobilul Toyota Land Cruiser și se uita lung la el (partea vătămată), l-a văzut pe acesta în momentul când se deplasa spre automobilul Mercedes.

Analizând acțiunile lui Colev Stanislav înainte de comiterea atacului tâlhăresc și în timpul realizării infracțiunii, Colegiul consideră necesar de a remarca, că în speță, infracțiunea a fost comisă prin participație, fiecare participant având rolul său. Ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participației penale, este caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii. În timpul în care autorul efectuează acte de executare și realizează în mod nemijlocit materializarea faptei, complicele efectuează acte de sprijinire a activității autorului. Astfel, complicele nu realizează fapta în mod nemijlocit și nu realizează acțiuni ce formează latura obiectivă a infracțiunii comise prin coparticipare, ci sprijină (înlesnește, ajută) realizarea acesteia de către autor.

Prin urmare, recunoașterea calității de complice la săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.188 Cod penal nu trebuie să fie înțeleasă ca participare nemijlocită la atac asupra persoanei, or, complicele totuși contribuie indirect la săvârșirea faptei.

Singurul scop al oricărui act de complicitate este doar acela de a contribui la săvârșirea faptei de către autor, indiferent dacă ajutorul i s-a dat în direcția înlăturării actelor de executare sau în direcția întăririi hotărârii sale de a săvârși infracțiunea.

În altă ordine de idei, poate fi considerat complice și persoana care era prezentă la aplicarea violenței sau la amenințarea cu aplicarea unei astfel de violență. Însăși prezenta persoanei provoacă victimei stări psihice sau nervoase, urmărindu-se scopul de a i se reprima voința de a opune rezistență, dacă această persoană are intenție unică de a sustrage bunurile altei persoane.

Așadar, Colegiul conchide că, Colev Stanislav prin acțiunile sale a contribuit calitate de complice, având rolul de susținător la săvârșirea infracțiunii, creând posibilitatea lui Pasecinik Gleb să realizeze infracțiunea de tâlhărie.

În continuare, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiată și solicitarea avocatului Medeleanu Roman referitor la aprecierea critică a depozițiilor părții vătămate care a indicat, că a văzut mai multe persoane care au coborât din automobilul Toyota, doar ulterior când a fost audiat suplimentar la 07.03.2016, menționând că acesta a fost influențat de ofițerul de urmărire penală de a-și schimba declarațiile, deoarece anume la 07.03.2016 persoanele care se deplasau cu automobilul de model Mercedes, dar care după cum s-a dovedit nu erau autorii tâlhăriei comise, deja erau reținute „dar trebuiau cumva a fi implicate în aceasta” (opinia apărării).

În argumentarea acestei concluzii Colegiul ține să menționeze că la 07.03.2016 partea vătămată a fost audiată suplimentar, iar această acțiune procesual penală s-a început la ora **10⁰⁰** și s-a încheiat la **11⁵⁷** (f.d.22 vol. I), adică înainte de reținerea lui Colev Stanislav și Antonişen Vladislav, care a avut loc ulterior (în aceeași zi) la **19⁵⁷**, fapt confirmat prin procesele verbale de reținere a persoanelor (f.d.177, 224 vol. I).

Prin urmare, afirmația apărării că partea vătămată și-a schimbat declarațiile după reținerea inculpaților este neîntemeiată. După cum s-a menționat, această acțiune procesual penală s-a efectuat aproximativ cu 8 ore înainte de reținerea persoanelor care se deplasau în automobilul de model Mercedes în care a fost depistat electroșocherul și pistolul.

Tot aici, Colegiul remarcă faptul că, în cadrul audierii suplimentare, Cîșlari Simion a explicat că la 05.03.2017 din cauza că era speriat și stresat nu s-a putut concentra în privința

unor detalii și nu a indicat în plângere și în procesul-verbal de audiere (care au fost întocmite la o oră după atac) despre automobilul Toyota Land Cruiser și persoanele care au coborât din acest autoturism și se uitau spre automobilul Mercedes în care dânsul a urcat. La fel, instanța ține să menționeze că declarațiile părții vătămate au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind depuse sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru darea declarațiilor false. Mai mult, depozițiile pătimitului Cîșlari Semion au fost confirmate întru totul și prin alte probe prezentate de acuzare și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care în cumul dovedesc învinuirea adusă inculpaților de comiterea infracțiunii comise.

Tot aici, Colegiul penal lărgit constată că, deși probele au fost legal administrate și corect apreciate, iar instanța de apel just a menținut sentința de condamnare prin care s-a stabilit starea de fapt și încadrarea juridică a acțiunilor lui Colev Stanislav, însă instanța nu a ținut cont de modificările operate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017 prin care la art.70 Cod penal, a fost introdus un nou alineat, alin.(3¹), potrivit căruia *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.*

Luând în considerație cele notate mai sus, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către avocatul Medeleanu Roman cu casarea parțială a sentinței și deciziei în partea stabilirii pedepsei lui Colev Stanislav și pronunțarea unei noi hotărâri, or, în prezenta speță, este incident temeiul pentru recurs stipulat la pct.10), 13) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Acestea fiind menționate, instanța de recurs atestă că, deși aceste prevederi legale, care prin prisma art.10 Cod penal sunt aplicabile inculpatului Colev Stanislav, întrucât ușurează pedeapsa, erau în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de apel, se constată că instanța nu a ținut cont de acestea și nu le-a aplicat în privința lui Colev Stanislav. După cum rezultă din materialele cauzei, infracțiunea a fost comisă la 05.03.2016, dată la care Colev Stanislav avea împlinită vârsta de 20 ani.

Raportând prevederile menționate la situația de fapt, se constată că, în speță, maximum pedepsei urma a fi redus cu o treime, prin urmare Colegiul lărgit urmează să intervină în această parte.

Așa dar, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, precum și de faptul că pedeapsa inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii..

Colegiul penal atestă că sancțiunea art.art.42 alin.(5) - 188 alin.(2) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Colev Stanislav, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 8 la 10 ani. Astfel, în temeiul art.70 alin.(3¹) Cod penal, dat fiind că Colev Stanislav la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani, maximum pedepsei prevăzute în sancțiunea normei penale în baza căruia a fost condamnat, se va reduce cu o

treime și va constitui 6 ani și 8 luni închisoare.

Având în vedere dispozițiile art.70 alin.(3¹) Cod penal și ținând seama de prevederile stipulate în art.art.61, 75 Cod penal, de faptul că Colev Stanislav a săvârșit o infracțiune gravă, de persoana acestuia, de faptul că anterior Colev Stanislav nu a fost atras la răspundere penală, la medicul narcolog și psihiatru nu se află, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, Colegiul penal conchide că lui Colev Stanislav urmează a i se stabili pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea în conformitate cu prevederile art.72 alin.(3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care va fi echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă.

În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Victor Lupu în numele inculpatului Vladislav Antonîșen și de către Oleg Antonîșen și Larisa Antonîșen.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Stanislav Colev, casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018 în privința lui **Colev Stanislav**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre prin care lui **Colev Stanislav**, recunoscut vinovat în baza art.42 alin.(5), 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, i se stabilește pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal (red.20.07.2017) de 6 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui **Colev Stanislav** urmează a fi calculat din data de 11 decembrie 2018, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de la 07 martie 2016 până la 11 decembrie 2018, inclusiv.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Victor Boico

Ion Guzun

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe
Antonișen Vladislav Oleg și Colev Stanislav Feodor.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Lupu Victor în numele inculpatului Antonișen Vladislav și de către Antonișen Oleg și Antonișen Larisa, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Colev Stanislav, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018 în privința lui Colev Stanislav, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care lui Colev Stanislav, recunoscut vinovat în baza art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal (red. 20.07.2017) de 6 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei lui Colev Stanislav urmând a fi calculat din 11 decembrie 2018, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de la 07 martie 2016 până la 11 decembrie 2018, inclusiv. În rest, dispozițiile hotărârii contestate au fost menținute.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu soluția adoptată și am propus o altă soluție, de respingere ca inadmisibile a tuturor recursurilor ordinare declarate în prezenta cauză penală.

2.1. Pentru a fi mai succint, indic că susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-7 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2018, în prezenta cauză, susțin și motivarea din pct. 8 privind respingerea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Lupu Victor în numele inculpatului Antonișen Vladislav și de către Antonișen Oleg și Antonișen Larisa, dar nu am susținut motivarea și soluția privind admiterea recursului ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Colev Stanislav, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018 în privința lui Colev Stanislav, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecării cauzei și pronunțării în această parte a unei noi hotărâri, prin care lui Colev Stanislav, recunoscut vinovat în baza art. 42 alin. (5), 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal (red. 20.07.2017), deoarece consider că pentru aplicarea dispozițiilor

art. 70 alin. (3¹) Cod penal, este necesară întrunirea cumulativă a două condiții obligatorii, și anume:

- în momentul săvârșirii faptei, inculpatul trebuie să fie de o vârstă cuprinsă între 18 ani și 21 ani;

- la aplicarea pedepsei, inculpatul trebuie să fie de o vârstă cuprinsă între 18 ani și 21 ani.

Însă, din materialele cauzei penale deferită judecării, rezultă că inculpatul Colev Stanislav născut la 22 iulie 1995, la momentul pronunțării sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2017, avea vârsta de 21 ani 6 luni, și prin urmare, având în vedere că el nu întrunește ambele condiții menționate supra, în privința acestuia nu puteau fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, și respectiv redusă pedeapsa stabilită cu 1/3.

3. Reieșind din aceste considerente, am propus soluția, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, de respingere ca inadmisibil și a recursului declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Colev Stanislav, cu menținerea deciziei atacate, însă nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir